

СПРАВА «КОБИЗЬКА ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KOBYZKA v. UKRAINE)

(Заява № 23633/20)

Стислий виклад рішення від 28 листопада 2024 року

Заявницю та її чоловіка побили їхні сусіди; вони отримали тілесні ушкодження. Того ж дня працівники міліції порушили кримінальне провадження і заявниці надали статус потерпілої. У цій справі заявниця стверджувала, що у 2013 році зазнала жорстокого поводження з боку приватних осіб та, в подальшому, за вказаними фактами не було проведено ефективного розслідування. Зокрема кримінальне провадження, порушене у червні 2013 року, було закінчено у 2021 році вироком, який залишив без змін апеляційний суд у 2022 році і яким обвинувачених було визнано винними у нанесенні заявниці легких тілесних ушкоджень та звільнено від покарання у зв'язку із закінченням строків давності. В позові заявниці щодо відшкодування шкоди у зв'язку із затягнутим розслідуванням кримінального провадження, було відмовлено остаточною постановою національного суду, оскільки заявниця не змогла довести наявності бездіяльності органів досудового розслідування. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявниця скаржилась за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на непроведення ефективного розслідування жорстокого поводження з нею, вчиненого приватними особами. Розглядаючи скаргу заявниці Європейський суд зазначив, що стаття 3 Конвенції вимагає від органів державної влади не тільки проведення ефективного досудового розслідування стверджуваного жорстокого поводження, навіть якщо таке поводження було вчинено приватними особами, а і щоб національні суди за жодних обставин не допускали випадків, за яких завдані тілесні та моральні страждання залишатимуться безкарними. Європейський суд зауважив, що у цій справі органи державної влади, які були уповноважені порушити та розслідувати кримінальні справи, насправді не намагалися оперативної та ретельно розслідувати їх, встановити факти та за потреби притягнути до відповідальності винних осіб. З огляду на свою практику, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі розслідування не відповідало критеріям ефективності та констатував порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування жорстокого поводження, вчиненого приватними особами;

3. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, зазначену в таблиці у додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.